FIP WORLD STAMP EXHIBITION MACAO 2026

Élménybeszámoló a FIP World Stamp Exhibition MACAO 2026 világkiállításról

Dr. Bodnár Zsolt

A 2026-os év igazi ünnep volt a nemzetközi filatélia számára. Három nagyszabású FIP világkiállítás követte egymást néhány hónap leforgása alatt, amelyek közül a bostoni után a harmadiknak a kínai különleges közigazgatási terület, Macao adott otthont. Magyarországot személyesen Glatz István komisszer és FIP zsüror úrral képviseltük.

István részletesen beszámol majd a kiállítás hivatalos eseményeiről, a komisszerii feladatokról és a szakmai tudnivalókról. Én ezúttal inkább arra vállalkozom, hogy megosszam azokat az élményeket, apró érdekességeket és személyes benyomásokat, amelyeket egy világkiállítás hivatalos jelentései ritkán adnak vissza. Alig néhány hete tértünk haza Bostonból, ahol egy rendkívül magas színvonalú FIP világkiállítást láthattunk. Őszintén kíváncsiak voltunk, vajon Macao képes lesz-e felülmúlni az amerikai szervezést.

> A válasz egyszerű igen vagy nem helyett inkább az, hogy Macao teljesen más volt. Nem jobb. Nem rosszabb. Egyszerűen egészen más.

Ezért megpróbálom több nézőpontból bemutatni a kiállítást, és az olvasóra bízom, hogy saját mércéje szerint ítélje meg.

Macao – két világ találkozása

Macao különleges hely a világ térképén. Több mint négyszáz éven keresztül portugál fennhatóság alatt állt, majd 1999-ben került vissza Kínához. Ma a Hongkonghoz hasonló különleges közigazgatási terület, amely az „egy ország – két rendszer” elve alapján működik. Saját jogrenddel, pénznemmel és gazdasági rendszerrel rendelkezik, miközben kül- és védelmi politikáját Kína irányítja.

A portugál gyarmati múlt nyomai ma is mindenütt felfedezhetők. A történelmi belváros UNESCO világörökségi helyszín, ahol európai templomok, mediterrán hangulatú terek és kínai utcák váltják egymást. Ugyanakkor Macao ma már elsősorban a világ egyik legnagyobb turisztikai és kaszinóközpontjaként ismert. És itt kezdődött a világkiállítás története is.

© MAFITT 2026 · Magyar Filatéliai Tudományos Társaság

Három város egyetlen szállodakomplexumban

A kiállításnak a hatalmas Venetian Macao Resort adott otthont. A „szálloda" szó ebben az esetben kissé félrevezető. Inkább egy önálló városrészről beszélhetünk, amely három tematikus épületegyüttesből áll: a Velence, a Párizs és a London komplexumokból. Néhány óra alatt bejárhattuk mindhárom világvárost.

Párizs, London és Velence egymástól 20 perc sétára

Macao-i gondolák.

Ebédelhettünk az Eiffel-torony tetején, gondolázhattunk Velence csatornáin – igaz, a hagyományos velencei öltözetet viselő kínai gondolások első látásra kissé szokatlan látványt nyújtottak –, majd néhány perc múlva már az angol királyi testőrség őrségváltását figyelhettük a Londoner egyik díszterén, egy pompás királyi hintó mellett.

A méreteket talán legjobban egyetlen adat érzékelteti. A szállodai szobánkból a kiállítási csarnokig 25–30 percet kellett sétálnunk úgy, hogy egyszer sem léptünk ki az épületből. A helyszínről készült fényképek talán többet mondanak minden szónál.

Kisebb kiállítás, tökéletes szervezés

A kiállítótér mérete természetesen jóval kisebb volt, mint Bostonban. A szervezés viszont semmivel sem maradt el az amerikai rendezvénytől. Sőt. A teljes folyamat digitalizálva volt. A gyűjtemények átvételétől kezdve egészen a leszerelésig minden egyes mozzanat elektronikusan nyomon követhető volt.

© MAFITT 2026 · Magyar Filatéliai Tudományos Társaság

Amikor például felhelyeztük a kiállítási lapokat a keretekbe, a mellénk rendelt önkéntes a szolgálati tabletjén egyetlen gombnyomással jelezte a biztonsági szolgálatnak, hogy az adott keret lezárható. Néhány percen belül megjelent a security munkatársa, lezárta a keretet, majd hivatalos biztonsági plombával látta el. Mindez néhány perc alatt megtörtént. Persze idáig még el kellett jutni.

Érkezik a magyar csapat

A komisszereket már a hivatalos megnyitó előtt fogadták, és az első pillanattól kezdve elképesztő figyelmességgel vették körül. Szinte minden négyzetméteren önkéntesek és szervezők dolgoztak, akik gyakorlatilag napi huszonnégy órában segítették a kiállítást. A kínai rendet és fegyelmet jól jellemezte egy apróság is: a kiállítóterembe nem lehetett ugyanazon az ajtón ki- és belépni. A belépés és a kilépés külön útvonalon, szigorú ellenőrzés mellett történt.

Egy váratlan kihívás

A gyűjtemények felhelyezése azonban korántsem ment olyan egyszerűen, mint reméltük. Szerencsére hárman dolgoztunk együtt: Glatz István mint komisszer, jómagam és feleségem mint önkéntesek segítettük a munkát.

Hamar kiderült, hogy a keleti szabvány szerint készült kiállítási keretek valamivel keskenyebbek az Európában megszokottnál. Elméletileg ez nem jelentett volna problémát, hiszen ha minden kiállítási lap milliméterre pontosan az IREX előírásai szerint készül, akkor elfér. A fő gondot nem csak ez okozta.

Sok kereten a lapokat rögzítő átlátszó műanyag sínek már annyira elöregedtek és megsárgultak, hogy ha a kiállítási lapokat szabályosan mögéjük csúsztattuk volna, számos dokumentum részben olvashatatlanná vált volna. Meg kellett találnunk a megoldást.

© MAFITT 2026 · Magyar Filatéliai Tudományos Társaság

Végül minden egyes lapot külön-külön átlátszó ragasztószalaggal rögzítettünk. A nyolc- és ötkeretes gyűjtemények esetén ez több száz oldal egyenkénti felragasztását jelentette. Órákon át dolgoztunk ugyanazon a néhány kereten.

Ami azonban igazán meglepett, az a mellettünk dolgozó kínai önkéntes türelme volt. Egyetlen alkalommal sem tette szóvá, hogy miért haladunk ilyen lassan. Nem sürgetett. Nem panaszkodott. Mosolyogva várta végig a számunkra szükséges hosszú órákat. Ez az apróság talán többet elmond a vendéglátók hozzáállásáról, mint bármilyen hivatalos köszönetnyilvánítás.

Lassan minden a helyére került. Munkában a magyar komisszer és segítője.

A tiszteleti osztályban a jól ismert Sissi levelet is megcsodálhattuk Bergamini gyűjtőtárs jóvoltából

Az esti órákra minden gyűjtemény a helyére került

A megnyitó napja

A többórás keretépítést követően fáradtan, de elégedetten tértünk vissza a szállodába. Másnap reggel már ünnepi hangulatban indultunk a hivatalos megnyitóra. A kiállítóterembe ezúttal már nem kiállítóként, hanem a látogatókkal együtt léphettünk be, és egészen más szemmel nézhettük végig azt a munkát, amelynek előző nap még mi is aktív részesei voltunk.

A szervezők láthatóan nagy hangsúlyt fektettek arra, hogy a kiállítás ne csupán a filatelisták, hanem a nagyközönség számára is vonzó legyen. Folyamatosan érkeztek az iskolás csoportok, szervezett tárlatvezetések indultak, de találkoztunk nyugdíjas kirándulócsoportokkal és kisgyermekes családokkal is. Jó volt látni, hogy a bélyeggyűjtés itt nem egy szűk kör hobbijaként jelent meg, hanem valódi kulturális eseményként.

A posta ismét kitett magáért

Ahogy Bostonban, úgy Macaóban is a helyi posta volt a kiállítás egyik legaktívabb szereplője. Naponta új alkalmi bélyegzések készültek, különleges emlékbélyegeket lehetett automatából vásárolni, egy fénykép alapján néhány perc alatt személyre szabott képeslapot nyomtattak, amelyet akár azonnal fel is lehetett adni.

Emellett különleges borítékok, emléktárgyak és számos, kizárólag a világkiállítás idején megvásárolható kiadvány várta a gyűjtőket. A kereskedők és a különböző országok postáinak standjai természetesen kisebb területet kaptak, mint Bostonban, de így is akadt bőven érdekesség.

A főposta főbejárata a kiállítás kabalájával

A macao-i főposta makettje a kiállítóteremben

…és a főposta épülete Macao központjában

Észak-Korea – egészen testközelből

Számomra az egyik legnagyobb meglepetést az jelentette, hogy a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság postája önálló standdal vett részt a kiállításon. Nem egyszerűen néhány reprezentatív kiadványt mutattak be, hanem gyakorlatilag a teljes aktuális bélyegkínálat megvásárolható volt. Természetesen nem tudtam ellenállni a kísértésnek.

Beszereztem az összes, COVID-járvánnyal kapcsolatos észak-koreai bélyeget, sőt úgy döntöttünk, hogy néhány képeslapot is hazaküldünk – természetesen az észak-koreai posta közreműködésével. Ekkor hangzott el egy számomra egészen váratlan kérés. Az egyenruhás postai alkalmazottak udvariasan figyelmeztettek bennünket, hogy a legfelső vezetőt ábrázoló bélyegek semmiképpen sem ragaszthatók fel levelekre vagy képeslapokra. Indoklást nem fűztek hozzá.

Csak később sikerült utánanéznem a háttérnek. A hivatalos észak-koreai szemlélet szerint a vezető arcképének meggyűrődése, illetve a postai bélyegző lenyomata tiszteletlenségnek számítana, ezért az ilyen bélyegeket kizárólag gyűjtési célra bocsátják ki. Apró epizód volt csupán, mégis jól érzékeltette, mennyire különböző kulturális világok találkoznak egy-egy FIP világkiállításon.

© MAFITT 2026 · Magyar Filatéliai Tudományos Társaság

A kínai nyomda kulisszái mögött

Szintén rendkívül érdekes volt a kínai posta és az egyik állami bélyegnyomda közös bemutatója. Naponta több alkalommal mutatták be a bélyegkészítés teljes folyamatát a grafikai tervezéstől egészen a nyomtatásig. A modern technológia és a hagyományos nyomdászati eljárások látványos ötvözése sok érdeklődőt vonzott, nemcsak a gyűjtők, hanem a laikus látogatók körében is.

A zsűri már dolgozott, amikor mi még építettünk

A kínai munkafegyelmet jól jellemezte egy másik, számomra teljesen új tapasztalat. Miközben mi még javában a keretek felrakásával foglalkoztunk, a zsűri vezetése már megkezdte a kiállítás bejárását. A zsűri elnöke személyesen tekintette meg valamennyi felállított gyűjteményt, és még a hivatalos megnyitó előtt megkezdődött az első szakmai áttekintés. Ilyet korábban egyetlen világkiállításon sem tapasztaltam.

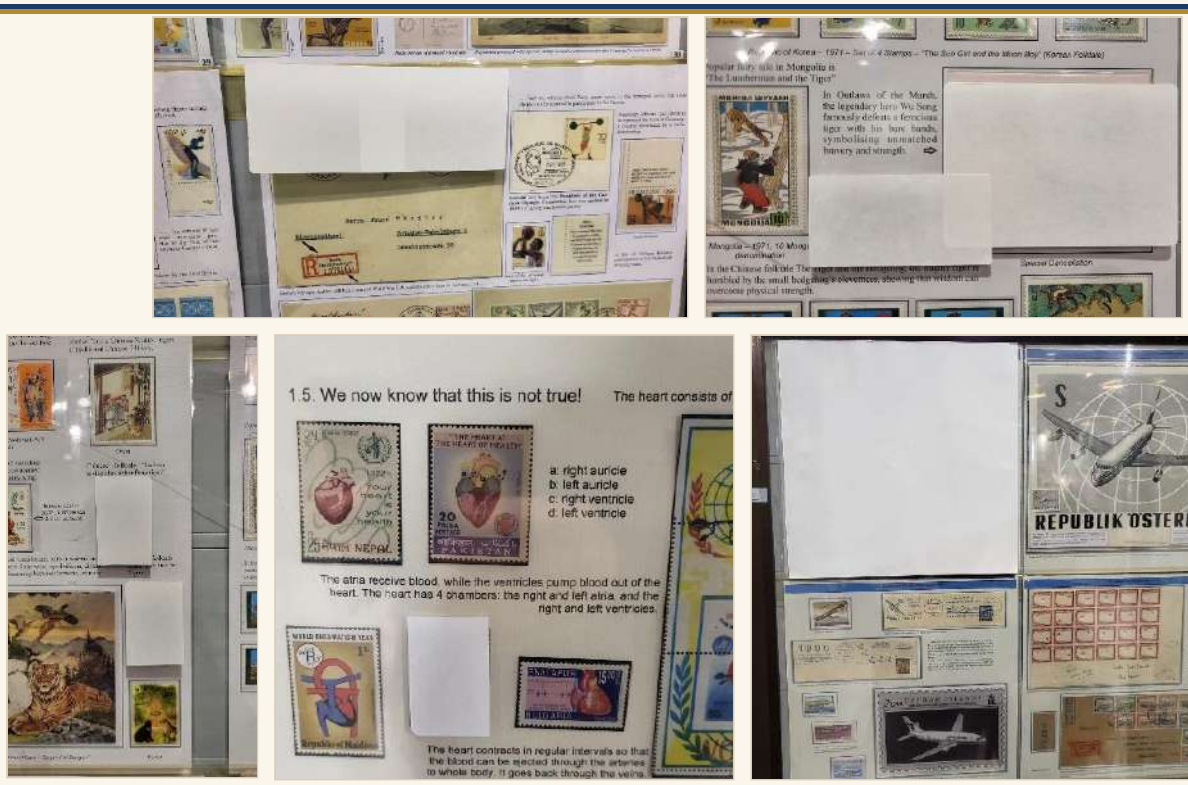
A fehér matricák rejtélye

Másnap reggel azonban egy még különösebb jelenségre lettem figyelmes. Számos kiállítási lapon fehér, eltávolíthatatlan matricák takarták el a bélyegek, levelek vagy teljes dokumentumok egy részét. Kérdeztem kiállítókat, komisszereket, zsűritagokat, de senki sem tudott – vagy talán nem akart – válaszolni.

Csak a kiállítás leszerelésekor kezdett összeállni a kép. Valamennyi olyan dokumentumot letakarták, amelyen a “Republic of Taiwan” felirat szerepelt. De nem csak ezeket. Egy olimpiai témájú gyűjtemény egyik lapján például egy 1936-os német bélyeget is lefedtek, amely Adolf Hitler arcképét ábrázolta. Nyilvánvalóvá vált, hogy minden politikailag érzékenynek ítélt bélyeget vagy dokumentumot kitakartak, függetlenül attól, hogy azok milyen történelmi vagy filatéliai összefüggésben szerepeltek.

Gondoljunk bele! Valakiknek a keretek felállítása után, még a megnyitó előtti éjszaka végig kellett olvasniuk és oldalról oldalra átnézniük több ezer kiállítási lapot, hogy minden ilyen dokumentumot megtaláljanak. Szinte felfoghatatlan mennyiségű munka.

© MAFITT 2026 · Magyar Filatéliai Tudományos Társaság

A megnyitó előtt kitakart dokumentumok egy része.

Egy kis kitérő – Macao és Hongkong

Bármennyire is sűrű volt a kiállítás programja, természetesen jutott egy kevés idő a város felfedezésére is. Macao nem nagy város. A legfontosabb látnivalók egyetlen nap alatt kényelmesen bejárhatók, és éppen ez adja egyik különleges varázsát. Néhány perc alatt juthatunk el a portugál gyarmati múlt hangulatát idéző macskaköves utcákról a modern felhőkarcolók közé, majd onnan a világ legnagyobb kaszinóinak egyikébe.

Ahogy egész Kínában, úgy Macaóban is mindenütt jelen van a csúcstechnológia. Digitális fizetés, arcfelismerő rendszerek, intelligens közlekedés, modern infrastruktúra – a XXI. század szinte minden vívmánya kézzelfogható közelségben van. Ugyanakkor ugyanilyen feltűnő volt a másik véglet is. A hihetetlen gazdagság és a szerény körülmények közötti kontraszt.

Az egyik általam készített fényképen – amely nem mesterséges intelligencia alkotása, hanem a valóság – mindössze néhány méter választja el egymástól az egyik fényűző luxusszállodát és egy egyszerű, szegényes lakónegyedet. Ez a kép talán többet mond Macaóról, mint bármilyen statisztika.

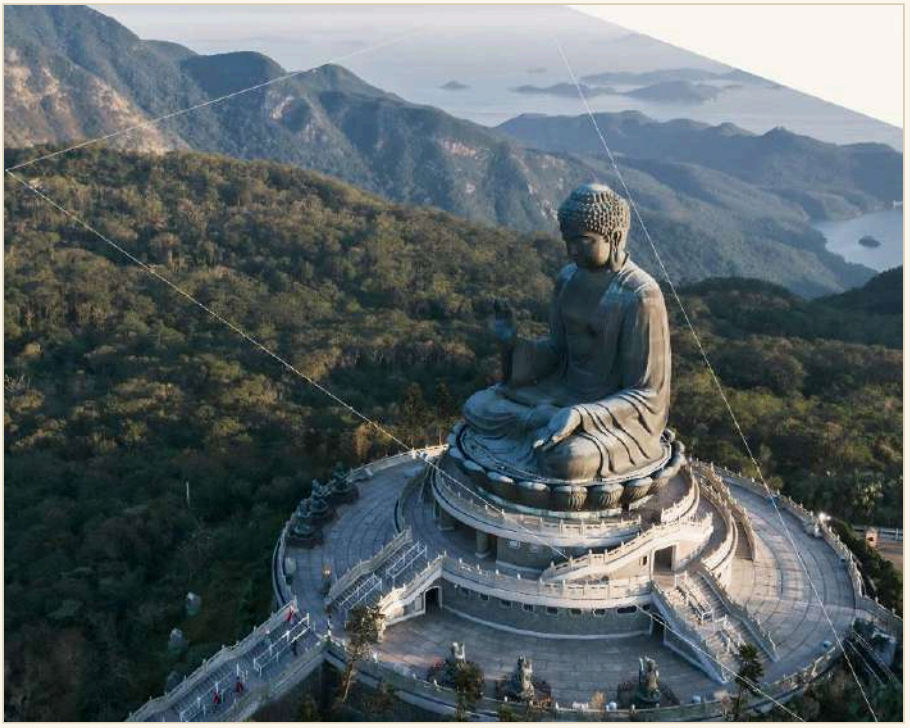
Két világ – karnyújtásnyira egymástól.

Hongkong – egy életre szóló élmény

Ha már a világ ezen részére utaztunk, természetesen Hongkong sem maradhatott ki. A legmaradandóbb élményt kétségtelenül a Tian Tan Buddha meglátogatása jelentette. A Lantau-sziget hegytetőjén álló, 34 méter magas bronzszobor a világ egyik legismertebb Buddha-ábrázolása, amelyhez több száz lépcső vezet fel. Maga a szobor is lenyűgöző.

Az odavezető út, a hegyek közé érkező felvonó, a csend és a különleges atmoszféra pedig valóban életre szóló élménnyé teszi a látogatást. A pillanat számomra még különlegesebb volt, hiszen éppen a születésnapomon állhattam ott. Vannak helyek, amelyekre később már nem a fényképek miatt emlékszünk, hanem azért, mert egy-egy fontos életpillanat kötődik hozzájuk. Számomra a Nagy Buddha mindig ilyen hely marad.

A Nagy Buddha filatéliai szemmel és madártávlatból

A város is a kiállítást ünnepelte

A világkiállítás nem csupán a kiállítócsarnok falai között volt jelen. Ahogy Bostonban, úgy Macaóban is az egész város részesévé vált az eseménynek. Óriásplakátok hirdették a FIP világkiállítást, a főposta bejáratánál pedig a rendezvény kabalafigurájának szobra fogadta az érkezőket. Jó érzés volt látni, hogy a filatélia itt nem csupán egy szűk gyűjtői közösség ügye, hanem olyan kulturális esemény, amelyre egy egész város büszke.

A kiállítást reklámozó plakátok városszerte

A szakmai munka legalább olyan fontos volt, mint a kiállítás

Egy világkiállítás azonban nemcsak a keretekről és az érmekről szól. A háttérben folyamatosan zajlik a szakmai munka is. Glatz Istvánnal megosztva több FIP bizottság ülésén és szemináriumán vettünk részt. A postatörténeti, tematikus, ifjúsági és irodalmi bizottságok előadásai elsősorban a zsűritagok és a jövő zsűritagjai számára szervezett továbbképzések voltak.

A szabályzatok folyamatosan fejlődnek, új értékelési szempontok jelennek meg, ezért ezek a találkozók nem egyszerű formalitások, hanem a nemzetközi filatélia szakmai műhelyei.

A FIP Kongresszus – ahol a jövőről döntenek

A kiállítás utolsó napja teljes egészében a FIP-ről szólt. 2026 különleges év volt, hiszen a Nemzetközi Filatéliai Szövetség (FIP) fennállásának századik évfordulóját ünnepelte. A jubileumi rendezvényhez kapcsolódva Macao adott otthont a FIP Kongresszusnak is.

A FIP vezetősége

Munkában a 78. FIP Kongresszus küldöttjei

A Kongresszus a FIP legfontosabb döntéshozó fóruma. Itt találkoznak a tagszövetségek hivatalos képviselői, hogy megvitassák a nemzetközi kiállításokat érintő szabályokat, a bizottságok munkáját, a jövő világkiállításainak előkészítését és mindazokat a kérdéseket, amelyek hosszú távon meghatározzák a szervezett filatélia fejlődését. A MABÉOSZ képviseletében én vettem részt a Kongresszus munkájában küldöttként, István pedig megfigyelőként.

Magyarországot képviselve: Dr. Bodnár Zsolt és Glatz István

Hogyan lehet megszólítani a fiatalokat?

Az ifjúsági filatéliával foglalkozó napirendi pont során lehetőségem nyílt felszólalni. Beszédemben hangsúlyoztam, hogy az iskolai szakkörök és az ingyenes ifjúsági kiállítások továbbra is nélkülözhetetlenek. Ugyanakkor azt is elmondtam, hogy önmagukban ezek már nem elegendők.

Ha a fiatalokat szeretnénk megszólítani, akkor oda kell mennünk, ahol valóban jelen vannak: az online térbe, a közösségi média világába, és olyan élményalapú programokat kell kínálnunk, amelyek túlmutatnak a hagyományos bélyeggyűjtésen. Ennek egyik lehetséges útja a Magyarországon is egyre népszerűbb Postcrossing. A másik pedig az általam "Extrém Filatéliának" nevezett kezdeményezés.

> Ennek lényege egyszerű. Felkeressük a bélyegen szereplő épületet, szobrot vagy tájat. Lehetőség szerint beszerzünk egy ugyanazt ábrázoló képeslapot, majd elkészítünk egy közös fényképet, amelyen egyszerre látható a bélyeg, a képeslap és maga a valós helyszín. Az így elkészült képet képeslapként ugyanazzal a bélyeggel postára adjuk.
>
> Ebben egyszerre jelenik meg az utazás, a fotózás, a felfedezés öröme, a képeslapgyűjtés és természetesen maga a bélyeg.

Ha ezek közül akár csak egy is közel áll egy fiatal érdeklődéséhez, máris egy lépéssel közelebb került a filatéliához. A felszólalásomat a Kongresszus résztvevői nagy tapssal fogadták. A legnagyobb meglepetés azonban csak ezután következett. A Cseh Filatéliai Szövetség elnöke személyesen keresett meg, és felkért arra, hogy a 2028-as prágai FIP világkiállításon tartsak workshopot az Extrém Filatéliáról. Úgy érzem, ennél jobb visszajelzést aligha kaphattam volna.

A Kongresszus egyik legfontosabb feladata természetesen a következő évek nemzetközi kiállításainak előkészítése és a FIP-védnökség odaítélése volt. A küldöttek megerősítették a következő európai FIP kiállítások támogatását, így 2027-ben Szlovákia adhat otthont a SLOVPHILEX kiállításnak, 2028-ban két jelentős európai FIP rendezvényre is sor kerül: Prágában világkiállítást, míg a németországi Ulmban az IBRA 2028 nemzetközi kiállítást rendezik meg. A sort

2029-ben Bukarest folytatja, míg a Kongresszus azt is jóváhagyta, hogy 2030-ban az Egyesült Királyság rendezhessen FIP világkiállítást. Mindez azt jelenti, hogy az elkövetkező években a magyar kiállítók számára is számos, földrajzilag abszolút közeli rangos nemzetközi bemutatkozási lehetőség áll majd rendelkezésre.

Ugyanakkor egy kevésbé örömteli bejelentés is elhangzott. A korábban tervezett szerbiai FIP kiállítást a rendezők végül kénytelenek voltak visszamondani, mivel a szükséges kormányzati támogatást nem sikerült biztosítani. A döntést a Kongresszus résztvevői sajnálattal vették tudomásul, hiszen Belgrád méltó helyszíne lehetett volna egy újabb rangos nemzetközi filatéliai eseménynek.

Egy születésnapi torta a FIP elnökével

A százéves jubileum természetesen ünneplés nélkül sem maradhatott. A rendezvény egyik kedves pillanata volt, amikor a FIP elnökével közösen vághattam fel a centenáriumi születésnapi tortát. Talán apró gesztusnak tűnik, de számomra emlékezetes pillanat marad.

A 100. születésnapi tortájánál Prakob Chirakiti FIP elnökkel

A legfontosabb mégis az emberi kapcsolatok

Bármilyen különös, egy világkiállítás végén nemcsak az érmekre emlékszem leginkább. Hanem az emberekre. Régi barátokra, akikkel évről évre újra találkozunk. Új ismeretségekre, amelyekből később közös cikkek, közös kiállítások vagy akár évtizedes barátságok születnek.

Mindig külön öröm számomra, hogy akár angolul, akár spanyolul gond nélkül bekapcsolódhatok a beszélgetésekbe. Egyik este például dél-amerikai komisszerekkel beszélgettünk hosszasan, és végül már arról egyeztettünk, hogy a szintén 2026-os tajvani FIP világkiállításon – természetesen egy kis humorral fűszerezve – egy „latin filatéliai szemináriumot” is szervezünk. Lehet, hogy ez végül megvalósul, lehet, hogy nem.

De pontosan ezek azok a kötetlen beszélgetések, amelyekből később nemzetközi együttműködések, közös projektek és új ötletek születnek. Ez az, amit sem e-mailben, sem videókonferencián nem lehet pótolni. És talán ez a világkiállítások legnagyobb értéke.

Amikor hazafelé indultunk, már nem azon gondolkodtam, hogy Boston vagy Macao volt-e a jobb. Mindkettő kiváló volt. Csak egészen más. És éppen ettől szép a nemzetközi filatélia világa.

Dr. Bodnár Zsolt